

Tříkrálová sbírka

V sobotu 7.1.2023 se při Tříkrálové sbírce vybralo na pomoc potřebným celkem 13 455 Kč. Po naší obci chodily letos tři skupiny „králů“. Jsme rádi, že děti pomohly tuto charitativní sbírku uspořádat a že mají zájem pomoci tímto způsobem ostatním v nouzi. Děkujeme všem, kteří do sbírky přispěli.

HASIČSKÝ BÁL

V RADIMI - V HOSPODĚ U RŮŽE 21.LEDNA 2023 OD 20,00 HODIN
Bohatá tombola, k tanci hraje skupina WOKO

PŘEDNÁŠKA DANIELA POLMANA

Dne 28. ledna 2023 v 18:00 hod. se v Penzionu u Militkých uskuteční přednáška novopackého sportovce, cyklistického ultramaratonce, spisovatele, novináře Daniela Polmana na téma od prvních závodů až do posledního ultramaratonu v roce 2022.

Daniel Polman je českým rekordmanem v cyklistické čtyřiaadvacetihodinovce (911 km), třetím českým finisherem závodu Race Across America (4960 km). Čas 10 dní, 19 hodin, 49 minut a umístění na 4.

pozici ve věkové kategorii znamenalo nejlepší český výsledek v závodě. O rok později dokončil premiérový ročník závodu Race Around Czechia & Slovakia (RACAS). Na 3540 km podél českých a slovenských hranic v deštivém počasí potřeboval 7 dní a 23 hodin. Sezónu 2021 ukončil vítězstvím v kategorii bez podpory v závodě Race Across Germany (1116 km z Flensburgu do Garmisch-

Partenkirchenu), po projetí cílem vystoupil na nejvyšší horu Německa Zugspitze (2962 m). Dojel jako první v závodě NorthCape – Tarifa z Norska do Španělska o délce 7381km s převýšením 80.000 metrů v červnu a červenci 2022.

TJ Sokol Dřevěnice Vás srdečně zve na

SOKOLSKÝ MAŠKARNÍ PLES

25. února 2023 od 20,00 hodin

v hospodě U Růže v Radimi

Masky mají vstup zdarma, velká tombola, hrají Šukovi

Zvaní na ples proběhne 18. února s průvodem masek

Poplatky za rok 2023	Částka v Kč	Účet
Popelnice	630 Kč/ osoba a rok	2914576339/0800
Poplatek za 1 psa	100 Kč	2914576339/0800
Stočné	44,80 Kč/m3 včetně DPH	19-2914576339/0800
Vodné	36,50 Kč/m3 včetně DPH	19-2914576339/0800

Poplatky můžete také zaplatit o úředních hodinách přímo v kanceláři obecního úřadu.

V roce 2023 oslaví Volejbalová Dřevěnice 70. ročník a Tělovýchovná jednota Sokol Dřevěnice bude slavit neuvěřitelných 100 let! Pokračujeme ve vzpomínání s lidmi, kteří naši sportovní historii pomáhali tvořit a stále jsou tváří největšího volejbalového turnaje v ČR.

Tentokrát bude vzpomínat ředitel Volejbalové Dřevěnice Václav Nidrlé, který převzal před pár lety ředitelování od Luboše Krause. A stejně jako má Volejbalová Dřevěnice 70. výročí, tak stejná číslovka je od 8. ledna 2023 i u věku Václava, který podrobně sleduje všechny sporty na okrese provozované a většinou z nich i organizuje. Vždyť i v důchodovém věku pracuje na Unii sportu Jičínska a sport tak má vlastně v popisu práce.

Jaké byly tvoje první krůčky s volejbalem? Kdo tě k volejbalu přivedl a za koho jsi hrál?

Já jsem jako Radimák začínal samozřejmě doma, někdy ve čtrnácti letech, kdy jsme sestavili „B“ tým do okresní soutěže. A hned jsem ho dostal organizačně na starost, což v době, kdy samozřejmě nebyly žádné mobilní telefony, dalo dost práce. Většinou jsem před mistrákem musel sednout na kolo a hráče objet, domluvit jejich účast a taky vyřešit, kdo vezme auto, abychom na ten mistrák opravdu dojeli. K volejbalu mne přivedli hlavně Jirka Koudelka a Zdeněk Hanyš, naučili mne to trochu hrát a vedli mne k důslednosti. Takže jsem hrál za Radim, pak v době studií na gymnáziu za Kopidlno a nakonec ještě za Dřevěnici. Končil jsem, když mi bylo padesát, to se psal rok 2003. Poslední mistrák byl v Bělohradě, hrál jsem v družstvu Dřevěnice B, společně se synem Vaškem, on na nahrávce, já na liberu. Docela pěkná vzpomínka ...

Kdy jsi zaregistroval, že je v sousední vesnici parta nadšenců, která pořádá velký volejbalový turnaj?

Na volejbal do Dřevěnice jsem se chodil dívat od svých asi dvanácti let, muži tehdy hráli špičku krajských soutěží a tak byl k vidění opravdu dobrý sport. Pamatuji se i na to, že jsem několikrát – asi v době, kdy jsem začal chodit do Jičína na gympl a mým spolužákem byl Zdeněk Militký, který už v mládí hrál závodně – byl přemluven k tomu, abych se chopil písťalky a soudcoval zápas třeba bčeka v okrese. Takže jsem si ve Dřevěnici zapískal už někdy okolo roku 1968.

A na turnaje? Ten začátek byl rovněž někde v letech 1965-66. Moc se mi to líbilo, v té době byl hlavní dřevěnickou „hvězdou“ Miloš Kraus (ovšem nastupující za ligový Jablonec) a jeho zápasy a hlavně výkony jsem sledoval s otevřenou pusou.

Jak vzpomínáš na trénování družstva žen?

To bylo docela fajn. Já jsem totiž ve svých devatenácti letech utrpěl docela vážný úraz páteře, co mne omezilo ve vlastním závodní hře.

O ženský tým jsme se tak trochu podělili s Oldou Lukavcem, on v té době nebyl přes týden ve Dřevěnici a tak jsem vedl tréninky. Mistráky v krajské soutěži a zejména všechny stupně soutěže vesnických družstev (krajské, národní i republikové – to znamená ještě se Slováký – finále) jsme se snažili zajistit ve dvou. Dělali jsme i vícedenní soustředění, já nejvíce vzpomínám na akce v Rokytnici nad Jizerou na lyžařské boudě Sokola Ostroměř, tam jsme spali a jedli, samozřejmě jídla, která holky samy vařily a hrát jsme chodili dolů do Rokytnice.

V současné době řediteluješ Volejbalové Dřevěnici, ale kdy jsi začal pomáhat při sportovních akcích v Dřevěnici a na jaké pozici?

Začátek si pamatuju docela dobře. V roce 1973 se začalo jezdit hrát také do Radimi a já dostal tento úkol – zajistit, aby týmy, které vedoucí soutěže vybral, v pořádku nastoupily do

autobusu, zkontrolovat, zda jsou přítomni i delegovaní rozhodčí a dohlédnout na to, aby se na radimských kurtech začalo pokud možno hned hrát. Naložit ty týmy, které už dohrály, dovézt je zpátky do „epicentra“ ve Dřevěnici a s dalšími družstvy vyrazit znovu. A takhle to probíhalo až do tmy, v té době k nám jezdilo hrát skoro dvojnásobek týmů a tak se šetřila doslova každá minuta. Pravdou je i to, že jsem kvůli tomu moc zápasů přímo ve Dřevěnici neviděl ...

Jak vidíš budoucnost Volejbalové Dřevěnice, co se týče nových mladých hráčů - juniorů, kteří k nám jezdí? Bude stále dost nadšenců, kteří se v srpnu sbalí, a na první a druhý víkend si přijedou do Dřevěnice zahrát na antuce volejbal?

Volejbal určitě nezahyne, i když řada tradičních turnajů zaniká. My ve Dřevěnici máme zatím potenciál na to, abychom se prosadili i v dalších letech. Děláme proto hodně, třeba sportovní areál vylepšujeme prakticky průběžně. Rok 2023 bude tvrdým oříškem (v plánu je rekonstrukce kurtů 1 až 4, zásadní vylepšení osvětlení, hygienická buňka, stan, štít vítězů) a k tomu 70. ročník turnaje a 100 let tělovýchovné jednoty.

Ale zpět k otázce. O budoucnost se nebojím v případě, že naše parta volejbalových nadšenců bude stále makat a dokáže udělat všem vyznavačům volejbalového míče kvalitní servis. Mládežnický volejbal už pomalu začíná těžit z minivolejbalových soutěží a tak tedy týmů polehoučku přibývá.

Máš pět vnuků – kluků. Bude z někoho budoucí volejbalista?

Zatím to až tak moc nevypadá. Naši dva Norové pochopitelně spíše tíhnou k lyžování, ale nikdy neříkej nikdy! Volejbaloví znalci vědí, že nejlepší beachvolejbalová mužská dvojice (vyhrála olympiádu 2020 v Tokiu) je právě z Norska ...

A Pražáci ? To taky netuším (i když jejich táta osm let nahrával druhou ligu ve slavné dřevěnické partě), nabídka na sport je široká, zejména v Praze. Takže třeba dojde i na volejbal. Bral bych, kdyby všech pět sportovalo – a ani to nemusí být na nějaké vrcholové úrovni. Nejen v práci, ale i ve svém osobním životě jsem se přesvědčil, že nějaká pravidelná tělesná aktivita hodně pomáhá k oddalování stáří a věř, Lído, že ve svých sedmdesáti letech už vím, o čem mluvím ...

A poslední otázka: Jak se ti líbí, že tě v ředitelně o turnajích bedlivě sleduje tvoje žena Alena, která ti dělá „hostesku“ a má na starosti vítání hostů, stará se o občerstvení a dělá ti potřebné zázemí?

Abych byl úplně upřímný, mnohem raději jsem byl v „boudě“, kde se to volejbalové dění vymýšlelo a organizovalo. Ale plně chápu, že i funkce ředitele je nutná. Tady se sjednávají dotace a granty na turnaj, domlouvá se propagace, třeba televize či rozhlas a odehrávají se tu i četná přátelská setkání s bývalými špičkovými hráči. Alena a ředitelna? Je pravda, že mi kontroluje, jestli nepiju moc piva či dalších ne tak úplně zdravých pochutin (kefír tím nemyslím ...), ale to je asi dobře. Jinak mi dělá kvalitní společníci při přijímání nejrozumnějších návštěv (volejbalistů, sudích, trenérů, sponzorů, novinářů), stará se o jejich dobrou náladu – tu kávičkou a zákuskem, tu malým pivem či jedním frťánkem, těm nejzasloužilejším ještě přidá suvenýr. Stěžovat si rozhodně nemůžu (a taky se bojím ...)

Vyzvíдалa L. Lukavcová

Úřední hodiny na obci: PONDĚLÍ – 15,00 hod. – 18, 00 hod. STŘEDA – 15,00 hod. – 19,00 HOD.

starosta obce: Bc. Barbora Veberová

☎ 721 231 094

místostarosta obce: Mgr. Dušan Vrabec

☎ 601 395 386

Email obce: ou.drevenice@tiscali.cz

Internetové stránky obce: www.drevenice.org